

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10Er/267/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714203446
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mišúnová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3714203446.3

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: Benson finance, spol. s r.o., IČO: 44625243, Horná 13, Banská Bystrica, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol.s.r.o., Horná 13, Banská Bystrica proti povinnému: Ľ. O., A. XXX o vymoženie 995,82 EUR s prísl., vedenom u súdneho exekútora JUDr. Ing. Miroslav Paller, Exekútorský úrad Žiar nad Hronom, Jesenského 61 takto

rozhodol:

Súd exekúciu **z a s t a v u j e**.

odôvodnenie:

Na návrh oprávneného zo dňa 25.3.2014 a vykonateľného exekučného titulu - Zmenkového platobného rozkazu č.k. 39Zm 67/12-13 zo dňa 19.12.2012, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 2.3.2013 sa začalo exekučné konanie proti povinnému o vymoženie 995,82 Eur.

Na základe žiadosti exekútora súd vydal poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie v zmysle návrhu oprávneného.

Podľa § 243f Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (4da) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom."

Novela č. 438/2015 Z. z. nadobudla účinnosť dňa 23.12.2015. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 bol oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20160101>>§ 39 ods.4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona, t.j. do 22.01.2016 vrátane. Oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplnil v lehote podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Uviedol, že právny vzťah medzi oprávneným a povinnými vznikol na základe

úverovej zmluvy, od ktorej oprávnený vzhľadom na porušenie povinnosti splácať úver riadne a včas odstúpil. Súd preto preskúmal, či nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods.1 písm.m) Exekučného poriadku.

Súd sa oboznámil so Zmluvou o aktivovaní Eurocreditu/Zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 15.4.2008 (ďalej len „zmluva“) a pripojeným spisom Okresného súdu Trenčín č.k. 39Zm 67/12 a ostatným obsahom spisu.

Exekučným titulom je v tejto veci právoplatný a vykonateľný zmenkový platobný rozkaz, je teda nepochybné, že v konaní v ktorom sa vydal exekučný titul, sa uplatňoval nárok zo zmenky.

Z predloženej zmluvy o úvere súd zistil, že právny predchodca oprávneného (spoločnosť EUROLIDER spol. s r.o) poskytol povinnému ako dlžníkovi úver vo výške 30.000,- Sk/497,91 Eur, ktorý sa povinný zaviazal splácať v 24 mesačných splátkach po 3000,- Sk/99,58 Eur. V zmluve je dlžník označený svojim menom a priezviskom, rodným číslom, bydliskom.

V čl. 6 Zmluvy pod názvom „Zabezpečenie úveru“ bolo uvedené, že dlžník svojim podpisom na Zmluve potvrdzuje, že v deň podpisu zmluvy odovzdal veriteľovi blankozmenku, v ktorej sú uvedené nasledovné údaje: a) suma zmenky, b) údaj o splatnosti zmenky.

V čl. 6.2. Zmluvy bolo zakotvené, že v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania s platením akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto Dohody je veriteľ oprávnený (nie však povinný) vyplniť na blankozmenke chýbajúce údaje, tak ako je dohodnutá v bode 3. tejto dohody a domáhať sa z takto vyplnenej blankozmenky zaplata svojich pohľadávok.

V čl. 6.3. Zmluvy bolo uvedené, že zmluvné strany sa dohodli na nasledovnom vyplnení chýbajúcich údajov na zmenke: a) veriteľ je oprávnený (nie však povinný) blankozmenku vyplniť v prípade, ak sa dlžník omešká s platením akéhokoľvek záväzku podľa tejto zmluvy, b) veriteľ ako údaj sumy zmenky na blankozmenke je oprávnený vyplniť ľubovoľnú sumu zahrňujúcu ale neprekračujúcu všetky pohľadávky veriteľa z tejto zmluvy spolu s príslušenstvom a zmluvnými pokutami podľa čl. 14 tejto zmluvy, ktoré budú splatné ku dňu splatnosti zmenky, c) údaj o splatnosti zmenky - ľubovoľný dátum (tj. konkrétny deň) po dni splatnosti akejkoľvek pohľadávky veriteľa a jej časti alebo jej príslušenstva, alebo zmluvných pokút na základe zmluvy.

Z rubopisu zmenky zo dňa 15.4.2008 obsiahnutej v pripojenom spise Okresného súdu Trenčín sp.zn. 39 Zm 67/12 súd zistil, že dňa 4.6.2010 došlo k indosovaniu zmenky z remitenta - spoločnosti EUROLIDER, spol. s r.o. na rad nového majiteľa zmenky spoločnosti OREFIS, s.r.o. , dňa 12.9.2011 došlo k indosovaniu zmenky na rad spoločnosti Active Money, s.r.o. a následne dňa 16.9.2011 na rad oprávneného - spoločnosti Benson finance, spol s r.o. Miestom vystavenia zmenky bol Púchov a dňom jej vystavenia 15.4.2008. Právny predchodca oprávneného do tejto vpísal ako deň zaplataenia dátum splatnosti 25.4.2010 a sumu 995,82 Eur.

Podľa § 52 ods.1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Najdôležitejším kritériom na posúdenie, či v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu alebo nie, je kritérium zmluvných strán a ich podnikateľskej činnosti, teda skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Zo zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že oprávnený poskytol povinnému pri podpise zmluvy úver, ktorý sa povinný zaviazal vrátiť podľa dojednaných podmienok. Je nepochybné, že oprávnený pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Ich vzťah je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a treba naň aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Zmluva o úvere bola povinnému predložená už vo vopred, dodávateľom pripravenom, predtlačenom formulári, teda bez možnosti povinného, akokoľvek zasiahnuť do podmienok poskytnutia úveru. Súd tak má za to, že posudzovaná zmluva o úvere spadá do kategórie spotrebiteľských zmlúv v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Zároveň je potrebné na daný vzťah aplikovať aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Keď súd ustálil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah, ďalej skúmal, či v rozhodnutí, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom."

Spotrebiteľské právo v čase vystavenia zmenky v zásade nevyučovalo možnosť prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. v zmysle ktorého v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa čl. I § 11 ods. 1 ZZŠ, každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I § 11 ods. 2 ZZŠ, ak pojal vystaviteľ do zmenky slová „nie na rad“ alebo inú doložku rovnakého významu, možno previesť zmenku len vo forme a s účinkami obyčajného postúpenia (cesie).

Podľa čl. I § 17 ZZŠ, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Z citovaných ustanovení čl. I § 11 ZZŠ vyplýva, že zo zákona je každá zmenka prevoditeľná indosamentom, pokiaľ v nej výslovne nie je uvedený text „nie na rad“. Aj keď teda účastníci pri uzatváraní dohody o použití zmenky - zmenkovej zmluvy, prevoditeľnosť zmenky indosamentom nedohodnú, nastáva zo zákona. V zmysle citovaných ustanovení čl. I § 17 ZZŠ má potom indosament zmenky tie účinky, že žalovaný zo zmenky, v tomto prípade spotrebiteľ - povinný, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Indosamentom zmenky sa tak spotrebiteľ ako zmenkový dlžník dostáva do situácie, že sa nemôže dovolávať zákonnej ochrany svojich práv ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom vzťahu (napríklad poukazom na neprijateľné zmluvné

podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa mohli premietnuť do zmenkovej sumy a podobne), ibaže by preukázal, že majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na jeho škodu, čo môže byť veľmi ťažké, prakticky nemožné.

Zákon však súčasne umožňuje, aby účastníci v zmenkovej zmluve, prevoditeľnosť zmenky indosamentom vylúčili (§ 11 ods. 2 ZZŠ), čo by malo za následok, že spotrebiteľ ako zmenkový dlžník bude mať v prípade prevodu zmenky zachované námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom zmenky. Ustanovenie § 11 ods. 2 ZZŠ, umožňujúce vylúčiť prevoditeľnosť indosamentom, tak predstavuje práve také ustanovenie, ktoré je na prospech spotrebiteľa a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa preto v prípade zmenky, vychádzajúcej zo spotrebiteľského vzťahu a vystavenej spotrebiteľom, musí ako spotrebiteľovi prospešnejšie použiť vždy. Porušenie tohto zákonného príkazu zakladá rozpor zmenkovej zmluvy so zákonom, a tým jej neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Nevylúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu, a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ je porušením povinnosti použiť v spotrebiteľskom vzťahu vždy takú právnu úpravu, ktorá je na prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

Principiálne rovnaký právny záver vyplýva aj z rozsudku Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 9 Cmo 122/2013 zo dňa 29.04.2013 (Právní rozhledy 13-14/2013, str. 508, tiež www.beck-online.cz), na závery ktorého odkazuje aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze, sp. zn. IV. 457/2010 zo dňa 18.07.2013 (www.nalus.usoud.cz), v ktorom sa zaoberal problematikou indosovaných zmeniek v spotrebiteľských vzťahoch.

Keďže mal súd za preukázané, že v danom prípade došlo k indosácii zmenky v neprospech povinného, súd má za to, že zmenkové dojednanie (kauza zmenky) bola dojednaná v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Vzhľadom na uvedené, tak nie je potrebné zaoberať sa otázkami parametrov úveru, ktorý predložená zmenka zabezpečovala, ani povahou dohody o vyplňovacom práve ako neprijateľnej zmluvnej podmienke, či otázkou súladu sumy uplatnenej zo zmenky s limitmi podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uplatnený nárok nemal byť oprávnenému (v pôvodnom konaní navrhovateľovi) priznaný už len preto, že vychádza zo zmenky vystavenej spotrebiteľom bez toho, aby bola pri dohode o použití zmenky, teda pri uzatváraní zmenkovej zmluvy vylúčená prevoditeľnosť tejto zmenky indosamentom (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co 859/2014).

Súd však pre úplnosť považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že zmenka nebola vyplnená v súlade s § 4 ods.6 zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vystavenia zmenky, keď táto bola vyplnená na sumu 995,82 Eur teda na celú sumu poskytnutého úveru, avšak v zmysle citovaného ustanovenia mohla byť vyplnená maximálne len do výšky 298,75 Eur. Dojednanie o vyplnení zmenky pritom bolo obsiahnuté na zadnej strane zmluvy o úvere v čl. 6, drobným, takmer nečitateľným písmom, vo formulárovej podobe a je nepochybné, že takéto dojednanie spotrebiteľ/povinný pri podpise zmluvy s vysokou pravdepodobnosťou ani nečítal a takéto dojednanie prehliadol. Dohodu o vyplnení zmenky v čl. 6 Zmluvy o úvere je treba považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. k/, o/ Občianskeho zákonníka, ktorá stavia spotrebiteľa do výrazne nevýhodného postavenia a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

Konanie o zmenkovom platobnom rozkaze je skrátené konanie, v ktorom sa vychádzalo sktriktne zo zmenky ako abstraktného listinného cenného papiera. Ak je teda zrejmé, že popri návrhu sú splnené všetky ostatné procesné podmienky a že predloženie zmenky nevzbudzuje nijakú pochybnosť o dôvodnosti nároku, zmenkový súd vydá zmenkový platobný rozkaz. Zmenkový súd teda zo zákona nebol povinný skúmať obsah dohody o vyplnení zmenky a teda neprihliadal ani na ustanovenia o spotrebiteľskom práve.. Z uvedených dôvodov keď súd vyhodnotil zmenkové dojednanie (kauzu zmenky) ako dojednanú v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka a keďže na túto skutočnosť nebolo prihliadnuté v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze, súd exekúciu podľa § 57 ods.1 písm.m) Ex.por. zastavil.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohoto uznesenia.

Poučenie:

Proti výroku, ktorým súd zastavil exekúciu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.